

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ARGEȘ SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 1031/109/2010

ÎNCHEIERE NR. 21 CC

Ședința Camerei de consiliu din data de 03 martie 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE: (...)

Grefier: (...)

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-
Direcția Națională Anticorupție –Serviciul teritorial Pitești, reprezentat prin
procuror (...)

S-a luat în examinare, pentru soluționare în primă instanță, propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție –Serviciul teritorial Pitești, având ca obiect arestarea preventivă a inculpatului S. A. , fiul lui (...), născut la data de (...) în com. (...), jud. (...), domiciliat în mun. Craiova, str. (...), jud. (...), în prezent aflat în Arestul IPJ Argeș.

La apelul nominal făcut în ședința Camerei de consiliu, au răspuns: inculpatul S. A., în stare de reținere, asistat de d-nii avocați S. R., A. D. și Ș. F., în baza împuternicirilor avocațiale depuse la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Apărătorii inculpatului depun la dosar 2 acte medicale (scrisoare medicală eliberată de Centrul de Cardiologie Craiova și adeverință medicală eliberată de Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova) , care atestă starea de sănătate a acestuia. Totodată, depun trei documente emise de D.G.F.P. Dolj.

Reprezentantul Ministerului Public depune la dosar o copie certificată a Acordului Primăriei mun. Craiova, privind folosirea gratuită de către echipa de fotbal „ Universitatea Craiova” a Complexului Sportiv „ Ion Oblemenco”.

Apărătorii inculpatului învederează instanței că acesta suferă de diabet și este dependent de insulină, solicitând permisiunea să-i fie înmănată inculpatului medicația necesară acestei afecțiuni .

Potrivit disp. art. 70 alin.2 Cod proc.penală, i se aduc la cunoștință inculpatului fapta care formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acesteia, precum și dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i-se atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa.

Fiind întrebat de instanță, inculpatul consimte să dea o declarație .

S-a procedat la audierea inculpatului, răspunsurile acestuia fiind consemnate în scris, conform art. 73 Cod procedură penală.

Apărătorii inculpatului și reprezentantul DNA precizează că nu mai au cereri de formulat în cauză și solicită cuvântul asupra propunerii.

Tribunalul, în raport de această împrejurare, constată propunerea în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de admitere a propunerii, urmând a se dispune arestarea preventivă a inculpatului pentru 29 de zile, având în vedere că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acestei măsuri, în sensul că inculpatul a încercat să zădărnicească aflarea adevărului și există indicii și probe temeinice că acesta a săvârșit infracțiunea de luare de mită în formă continuată, precum și infracțiunea de fals intelectual în legătură cu infracțiunea de luare de mită. La data săvârșirii infracțiunilor, inculpatul avea calitatea de primar, deci deținea o funcție publică, ceea ce dă notorietate faptelor săvârșite de acesta, generându-se astfel un sentiment de insecuritate pentru opinia publică.

Cu privire la susținerile inculpatului, potrivit cărora semna actele fără a verifica legalitatea acestora, după ce în prealabil erau semnate de cei ce avea atribuții în acest sens, reprezentantul DNA menționează faptul că acesta trebuia să cunoască condițiile legale pentru eliberarea unei autorizații de construire, iar necunoașterea legii nu presupune absolvirea de răspundere. Una dintre probele indubitabile din dosar o constituie evidența contabilă paralelă ținută la nivelul SC P. SA, potrivit căreia s-au dat bani pentru eliberarea autorizației de construcție a Hipermarketului P. Craiova, iar 10.000 de euro au fost scoși din conturile acestei societăți în vederea prelungirii traseului de autobuz până la acest Hipermarket. De asemenea și convorbirea telefonică dintre S. și P. constituie o probă temeinică, din aceasta rezultând hotărârea celor doi de a se întâlni.

În consecință, solicită admiterea propunerii și emiterea mandatului de arestare preventivă a inculpatului pentru 29 de zile.

Apărătorul inculpatului, avocat Ș. F., invocând jurisprudența CEDO, enumeră cele trei principii ce stau la baza luării unei măsuri, respectiv: necesitatea, proporționalitatea și lipsa arbitrariului, acesta din urmă rezultând din comportarea cu rea-credință din partea organelor de urmărire penală, menit să înșele instanța de judecată. Lecturând referatul întocmit cu ocazia propunerii, rezultă faptul că acest înscris are o serie de lipsuri, nefiind îndeplinite dispozițiile art. 143 Cod proc.penală și nici dispozițiile art. 148 lit.b și f Cod proc.penală. DNA insistă pe săvârșirea infracțiunii legată de prelungirea traseului de autobuz până în zona Hipermarketului P. Craiova, dar nu se face dovada în niciun mod a remiterii efective a sumei de bani dintre P. și S.. Esența infracțiunii prev. de art. 254 Cod penal raportată la elementul material este aceea a dării și luării de mită, dar din actele de urmărire întocmite în cauză nu există niciun indiciu care să ateste faptul că P. a oferit și S. a primit vreo sumă de bani. De asemenea, nu există indicii din care să rezulte că S. ar fi primit suma de 40.000 de euro, deci această acuzație nu trebuie luată în seamă, pentru că DNA - Serviciul teritorial Pitești încearcă cu orice preț să obțină arestarea lui S., pentru ca acesta să cedeze psihic. Nu se face în niciun mod dovada existenței elementului material al infracțiunii de luare de mită. În actele de urmărire întocmite

În cauză, Ministerul Public nu spune la ce dată și în ce loc s-a luat rezoluția infracțională în baza căreia să se desfășoare actele materiale ce fac obiectul acestui dosar, nu se specifică dacă, unde și când s-au primit banii de către S..

Același apărător susține faptul că, în baza dispozițiilor art. 30 Cod proc.penală competența e dată de locul săvârșirii faptei, de locul unde locuiește făptuitorul sau de locul unde a fost prins făptuitorul. Având în vedere că locul faptei este municipiul Craiova, deci competența ar aparține DNA- Serviciul teritorial Craiova, solicită ca instanța să constate că referatul întocmit cu ocazia propunerii de arestare e întocmit de un organ necompetent. Nulitatea sesizării DNA – Serviciul teritorial Pitești nu este o nulitate absolută, dar se încalcă dispozițiile Codului de procedură penală, avându-se în vedere că nu există niciun caz de conexitate cu alte fapte ale învinutului P., infracțiunea reținută în sarcina lui S. fiind o infracțiune distinctă.

Nu există nici măcar indicii că inculpatul S. ar fi săvârșit infracțiunea de luare de mită și nu sunt îndeplinite nici elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 189 Cod penal, în sensul că acesta nu a făcut decât să execute propria semnătură pe o autorizație de construire. Inculpatul S. nu a întocmit acel înscris despre care s-a susținut că ar fi un fals, el doar semnând, după ce a observat că a fost semnat de secretar și de arhitect, cei care aveau obligația de a verifica și constata legalitatea celui act. Semnătura primarului doar dă girul de valabilitate al unui act oficial. Astfel, nu se poate reține în sarcina sa nici măcar instigarea la infracțiunea de fals intelectual. În sesizarea DNA -Serviciul teritorial Pitești nu se spune care e înscrisul falsificat de S. și nici când a fost semnat de acesta.

Cu privire la incidența disp. art. 148 lit.b Cod proc.penală, s-a reținut că inculpatul S. ar fi luat legătura cu persoanele care au fost audiate la DNA, dar nu s-a făcut dovada încercării din partea acestuia a influențării martorilor, în vederea zădărnirii adevărului. În acest caz, ar fi trebuit începută urmărirea penală față de S. pentru instigarea martorilor la mărturie mincinoasă, în vederea denaturării și zădărnirii aflării adevărului, ori acesta nu a exercitat acte menite să zădărnicească aflarea adevărului.

Referitor la lit.f a dispozițiilor art. 148 din Codul de procedură penală, nu se poate trece peste condiția existenței probelor certe pe baza cărora să se stabilească că există pericol concret pentru ordinea publică lăsarea în libertate a inculpatului S.. Inculpatul deține funcția de primar al municipiului Craiova, a fost o persoană iubită de craioveni pentru că în prezent se află la al doilea mandat, este o persoană onestă și s-a achitat întotdeauna de obligațiile ce-i revin. Arestul preventiv trebuie să fie o măsură de excepție, pe care instanța de judecată trebuie să o ia. CEDO a statuat faptul că instanțele de judecată, mai înainte de luarea măsurii arestării preventive, sunt obligate să analizeze dacă măsuri mai puțin excesive sunt în măsură să asigure buna desfășurare a procesului penal, în sensul disp. art. 136 Cod proc.penală. Măsura arestului preventiv trebuie să fie o măsură necesară, proporțională cu gravitatea faptei, iar potrivit disp. art. 136 alin.8 Cod proc.penală, este la libera alegere a judecătorului măsura ce trebuie luată, ținându-se seama de scopul

acesteia, de gradul de pericol social al infracțiunii, de sănătatea, vârsta antecedentele și alte situații privind persoana față de care se ia măsura.

Solicită ca, la luarea unei măsuri față de inculpatul S., să se aibă în vedere faptul că acesta suferă de boli grave (...), potrivit actelor medicale depuse la dosar și are nevoie de tratamentul adecvat acestei boli, care în condiții de stres se agravează.

În consecință, propunerea DNA este lipsită de fundament și solicită respingerea acesteia, iar în subsidiar, luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara, prev. de art. 139 Cod proc.penală, cu instituirea în sarcina inculpatului a obligațiilor prev. de art. 145 Cod proc.penală. Inculpatul S. are proprietățile declarate la fisc, iar suma de 200.000 euro ce a fost găsită la domiciliul acestuia cu ocazia efectuării precheziției domiciliare poate fi justificată, ridicarea acestei sume de organele de urmărire fiind abuzivă.

Apărătorul inculpatului, avocat A. D., solicită ca la examinarea cererii parchetului, să se aibă în vedere și următoarele aspecte: la data de 4.11.2009 există la dosar o rezoluție de începere a urmăririi penale *in rem*, la data de 1.03.2010 s-a început urmărirea penală față de S. A., iar la data de 2.03.2010 i-au fost prezentate învinuirile ce i se aduc. Până la această ultimă dată, S. nu a fost înștiințat despre activitățile organelor de anchetă și nu i s-a luat nicio declarație. Începând cu data de 1.03.2010, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, dar și a reglementărilor CEDO, inculpatul are drepturi și obligații. Potrivit disp. art. 64 alin.1 Cod proc. penală, mijloacele de probă și modalitatea de administrare a acestora referitor la probele care au legalitate, conform deciziei Curții Constituționale în „Dosarul Caltaboșul”, toate probele administrate de organul de urmărire penală înainte de începerea urmăririi penale *in personam*, nu sunt administrate în mod legal și ca atare, sunt nule de drept.

Potrivit declarațiilor date în cauză, din declarația lui P. nu rezultă faptul că acesta i-ar fi dat vreo sumă de bani lui S., iar din declarația acestuia din urmă, nu rezultă că ar fi primit vreo sumă de bani de la P..

Referitor la declarația din presa Că a inculpatului S., invocă disp. art. 10 din CEDO, privind reglementarea dreptului liber la exprimare a fiecărui cetățean. Declarația a fost făcută ca urmare a situației conflictuale dintre M. și S., deci inculpatul nu putea să manipuleze presa pentru a-și putea favoriza situația pe care n-a prevăzut-o pentru că știa că e nevinovat .

Referitor la susținerea parchetului în sensul disp. art. 148 lit.b Cod proc.penală, arată faptul că au fost audiați toți angajații de la primăria mun. Craiova, iar inculpatul S. nu le-a spus să facă ceva ce nu ar fi fost legal. Faptul că a vorbit cu martorul M. după ce acesta a fost audiat la DNA, nu face dovada că S. ar fi încercat să zădărnicească aflarea adevărului. Iar în ceea ce privește pericolul public, prev. de art. 148 lit f Cod proc.penală, arată faptul că, de la data comiterii pretinselor fapte (2006), s-a atenuat pericolul public. La luarea măsurii arestării preventive, trebuie să se demonstreze că aceasta e necesară pentru buna desfășurare a procesului penal. Ori, dosarul de urmărire penală este complet, iar actele inserate nu prea au legătură cu faptele presupuse a fi săvârșite de inculpatul S..

În concluzie, solicită respingerea propunerii DNA având ca obiect arestarea preventivă a inculpatului S. A. , iar în subsidiar, luarea unei alte măsuri de prevenție față de acesta, solicitând a se avea în vedere și prezumția de nevinovăție.

Apărătorul inculpatului S., avocat S. R., în susținerea sa, invocă hotărârea CEDO „Pantea vs Romania” arătând faptul că luarea măsurii arestării preventive este reglementată inclusiv în prevederile art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul că această măsură nu poate fi luată decât cu respectarea condițiilor legale, iar în speța de mai sus, nu au fost respectate normele de procedură internă.

Subliniază faptul că, așa cum a fost formulată propunerea, instanța trebuie să verifice îndeplinirea condițiilor prev. de art. 148 lit.b și respectiv 148 lit. f Cod proc.penală.

În declarația sa, învinuitul P. afirmă că nu i-a dat lui S. nicio sumă de bani cu niciun titlu. El a declarat că avea nevoie de anumite sume de bani și le-a justificat în evidența contabilă dublă a firmei P. ca fiind cheltuite pentru eliberarea autorizației de construcție și pentru prelungirea traseului de autobuz în Craiova, pentru a avea acoperire în fața soției sale care este geloasă.

Cu privire la infracțiunea de luare de mită, mituitorul trebuie să afirme în mod constant că a dat o sumă de bani, ori în speță nu poate fi vorba de astfel de afirmații. Înregistrările aflate în volumul I al dosarului de urmărire penală (f. 15-36) sunt probe circumstanțiale.

Mai arată faptul că nu sunt indicii temeinice în sensul disp. art.168 Cod proc.penală și nu e îndeplinită condiția prevăzută de art.5 alin.1 CEDO.

Invocarea art. 148 lit.b Cod proc.penală se întemeiază în concret pe presupusa influențare a martorului M. și pe declarația dată în presă de inculpatul S. A. Ori, în activitatea unui primar de municipiu, trebuie avut în vedere dreptul fundamental reglementat de disp. art. 10 din CEDO și de art. 30 din Constituție, respectiv libertatea de exprimare, care e accentuată în cazul unui reprezentant al unei comunități, iar S. este reprezentantul acelei comunități locale.

În ceea ce privește art. 148 lit.f Cod proc.penală, trebuie îndeplinite cumulativ cele două condiții , iar în speță nu sunt îndeplinite cumulativ. Referitor la pericolul public, fapta se presupune că a fost săvârșită cu 3 ani și 6 luni în urmă, iar în anul 2008, comunitatea locală a apreciat activitatea lui S. și l-a reales ca primar al municipiului Craiova. Deci, nu se poate vorbi de un pericol concret pentru ordinea publică pe care l-ar prezenta lăsarea în libertate a acestuia.

Ca o paranteză, face precizarea că emiterea acelei autorizații de construcție a avut ca rezultat crearea a 600 locuri de muncă pentru membrii comunității locale.

În concluzie, arată că nu se impune luarea măsurii arestării preventive a inculpatului S., iar judecătorul apreciază dacă e oportună sau nu luarea acestei măsuri. În subsidiar, solicită luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara, scopul putând fi atins și prin luarea acestei măsuri față de inculpatul S. A..

Reprezentantul Ministerului Public, cu privire la excepția de necompetență teritorială invocată de apărătorul inculpatului, avocat Ș. F., precizează că în cauză sunt aplicabile disp. art. 30 lit.c din Codul de proc.penală, adică locul unde locuiește

făptuitorul (în speță, doi dintre făptuitori locuiesc în mun. Pitești). Totodată, arată că, prin faptele săvârșite, S. s-a îmbogățit, având o avere mai mare decât cea pentru care a plătit impozite. Cercetările nu sunt terminate, majoritatea martorilor din această cauză sunt funcționari în Primăria Craiova și urmează a se efectua cercetări și față de alte persoane, motive pentru care se impune luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul S. A.

Inculpatul, având ultimul cuvânt, solicită respingerea propunerii DNA, pentru motivele invocate de apărătorii săi, urmând ca instanța să aibă în vedere că toți funcționarii publici din Primăria mun. Craiova au fost audiați în cauză, aceștia putându-se întoarce oricând să spună dacă s-a încercat în vreun fel influențarea lor. De asemenea, arată că nu se consideră vinovat, nu s-a întâlnit cu P., decât de 3 ori, în locuri publice, a avut o singură convorbire telefonică cu acesta, nu a primit bani de la el, iar în ceea ce privește averea sa urmează să demonstreze cu acte că a dobândit-o legal, înainte de a intra în politică.

TRIBUNALUL

Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Argeș a solicitat, la data de 3.03.2010, în conformitate cu dispozițiile art. 149¹ Cod procedură penală raportat la art.143 Cod procedură penală și 148 lit. b, f Cod procedură penală, luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul S. A. cercetat sub aspectul săvârșirii infr.prev. și ped.de art. 254 al.2 C.pen. rap. la art.5 al.1, art.6 și art.7 al.1 din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic.art.41 al.2 C.pen., art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap. la art.289 C.pen. și art.291 C.pen., toate cu aplic.art.33 lit.a C.pen

Prin ordonanța din 2.03.2010, inculpatul a fost reținut pentru o perioadă de 24 de ore.

În propunerea D.N.A. s-a arătat în esență că, numitul S. A., primar al municipiului Craiova, județul Dolj ar fi primit cu titlu de mită, suma totală de 50.000 euro de la numitul P. G. C., acționar al SC P. S.A. Pitești pentru ca, în calitate de deținută să emită, contrar dispozițiilor legale o autorizație de construire a unui hypermarket și să prelungească traseul autobuzelor aflate în proprietatea Regiei Autonome de Transport Craiova (regie aflată în subordinea Consiliului Local) până în parcare Hypermarket-ului P., unitate de alimentație publică care a fost deschisă în acea perioadă în municipiul Craiova, județul Dolj. Prelungirea traseului se impunea pentru a deservi clienții Hypermarket-ului P.

La data de 04 noiembrie 2009, ora 08:00 a fost începută urmărirea penală *in rem*, în cauză sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped.de art.254 al.1 C.pen.rap.la art.5 al.1 și art.6 din Legea nr.78/2000 de către funcționari din cadrul Primăriei municipiului Craiova, județul Dolj.

La data de 01 martie 2010 a fost începută urmărirea penală față de A. S. sub aspectul săvârșirii infr.prev. și ped.de art. 254 al.2 C.pen. rap. la art.5 al.1, art.6 și art.7 al.1 din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu

aplic. art. 41 al. 2 C. pen., art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C. pen. și art. 291 C. pen., toate cu aplic. art. 33 lit. a C. pen. iar la data de 02 martie 2010 a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru aceleași infracțiuni.

În referatul ce însoțește propunerea de arestare preventivă se arată că, cu ocazia efectuării actelor premergătoare și actelor de urmărire penală în cauză, au rezultat date și indicii temeinice cu privire la următoarea situație de fapt:

Numitul S. A. a deținut în perioada 2004-2008 funcția de primar al municipiului Craiova, județul Dolj, calitate pe care o deține și pentru perioada 2008-2012 iar în perioada 2001 - 2004, a deținut funcția de viceprimar al municipiului Craiova, județul Dolj, iar perioada 2000 - 2001, calitatea de consilier în cadrul Consiliului Local al municipiului Craiova.

În urma verificării declarațiilor de avere, postate pe site-ul Primăriei municipiului Craiova, a rezultat că inculpatul deține în proprietate următoarele bunuri: un teren intravilan în suprafață de 20.000 mp dobândit în anul 2003 în orașul Calafat, județul Dolj, un apartament în municipiul Craiova dobândit în anul 1993, o casă de vacanță în comuna Bucovăț, sat Leamna de Sus, județul Dolj, dobândită în anul 1995, un spațiu comercial în municipiul Craiova dobândit în anul 1999, un teren intravilan în localitatea Leamna de Sus în suprafață de 3.330 mp dobândit în anul 1994, un teren intravilan în suprafață de 247 mp situat în municipiul Craiova dobândit în anul 2007, un apartament situat în municipiul Craiova dobândit în anul 1997, 5 spații comerciale dobândite în perioada 1993 - 2007, un autoturism VOLSKWAGEN TUAREG, achiziționat în anul 2007, un cont curent și un depozit bancar, ambele deschise în anul 2006 la FINANCE BANK. inculpatul achiziționând aceste bunuri, în condițiile în care de 10 ani de zile deține numai funcții publice, iar veniturile realizate de soția sa și care sunt menționate în declarația de avere a inculpatului, sunt sume modice.

S-a mai arătat că, în data de 09 noiembrie 2006, numitul P. G. C., acționar principal al S.C. P. S.A. Pitești, s-a deplasat personal în municipiul Craiova, județul Dolj, unde s-a întâlnit cu primarul municipiului Craiova - S. A., căruia i-a remis, la sediul primăriei, suma de 10.000 euro, cu scopul ca acesta din urmă, să nu-și îndeplinească în mod corespunzător atribuțiile de serviciu, să-și exercite autoritatea asupra membrilor Comisiei de Sistemizare a Cîrculației Rutiere și Pietonale a municipiului Craiova, județul Dolj, în care avea calitatea de președinte, în vederea aprobării cererii Regiei Autonome de Transport Craiova care solicita acordul de prelungire a traseului nr. 13 (autobuz) până în zona unde era amplasat Hypermarket P. Craiova și înființarea unor perechi de stații pe acest traseu, în prealabil că S.C. P. S.A Pitești, prin reprezentanți legali, depunând o solicitare în acest sens.

La data de 21 noiembrie 2006 Comisia de Sistemizare a Cîrculației Rutiere și Pietonale a municipiului Craiova, județul Dolj, a emis Hotărârea nr. 12/2006, prin care, la punctul nr. 22, a aprobat cererea Regiei Autonome de Transport Craiova de prelungire a traseului nr. 13 până la Hypermarket P. Craiova, autobuzele Regiei Autonome de Transport prestând servicii pentru S.C. P. S.A în perioada 24 noiembrie 2006 - 05 martie 2007, cu titlu gratuit .

În timpul efectuării actelor de urmărire penală s-a mai stabilit că în cursul lunilor februarie - martie 2006, în patru rânduri, primarul municipiului Craiova, S. A., a primit cu titlu de mită suma de 40.000 euro pentru a emite autorizația de construcție pentru hypermarket-ul P. Craiova, suma fiind remisă efectiv de către acționarul principal al S.C. P. S.A Pitești, P. G. C., iar la data de 16 martie 2006 a fost emisă autorizația de construcție cu nr. 303, autorizație emisă cu încălcarea normelor Legii nr. 50/1991 și Legii nr. 18/1991, deoarece la momentul emiterii autorizației terenul pe care urma să fie amplasată construcția se afla în extravilanul municipiului Craiova, județul Dolj și avea destinația de teren agricol, schimbarea destinației terenului din extravilanul în intravilanul localității realizându-se în luna noiembrie 2006.

S-a menționat că, autorizația de construire nr. 303, din data de 16 martie 2006, a fost semnată de către primarul municipiului Craiova, S. A., în aceeași zi în care S.C. P. S.A Pitești a depus cererea prin care a solicitat această autorizație, cu toate că Legea nr. 50/1991 prevede un termen maxim de eliberare de 30 de zile pentru a putea fi analizată toată documentația depusă de către solicitant și a fost completată cu mențiuni nereale.

S-a precizat că la data de 18 noiembrie 2005, SC P. S.A. prin reprezentant I. P. a mai depus o cerere pentru emiterea autorizației de construire, înregistrată sub nr.224138 iar data de 24 noiembrie 2005 prin adresa înregistrată sub același număr, Primăria municipiului Craiova, sub semnătura viceprimarului G. N. și a arhitectului șef D. M. au comunicat solicitantului că documentația depusă pentru obținerea autorizației de construire nu a obținut viza juridică favorabilă, întrucât exista un litigiu pe rolul instanțelor judecătorești.

Ulterior însă, după remiterea sumelor de bani cu titlu de mită în mod repetat, autorizația de construire s-a eliberat, în condițiile existenței aceleiași documentații depuse la data de 18 noiembrie 2005, ajungându-se la situația paradoxală ca hypermarket-ul P. Craiova să înceapă să funcționeze de la data de 26 octombrie 2006 în condițiile în care terenul pe care era amplasat, se afla încă în extravilanul municipiului Craiova.

În cursul anului 2005, societatea comercială R. F. C. SRL, cu sediul în municipiul Craiova, administrată de martorul M. A., a vândut către SC P. S.A. Pitești, al cărei acționar principal era P. G. C., un teren situat în extravilanul municipiului Craiova, unde ulterior a fost construit Hypermarket-ul P. Craiova.

S-a arătat în referat în mod detaliat istoricul terenului și a construcției, aparținând SCP. SA.

Astfel, s-a reținut că, la data de 05 iulie 2005, SC P. S.A., prin Ș. I., a solicitat prin cererea înregistrată sub nr.49176, emiterea unui certificat de urbanism pentru terenul situat în extravilanul localității Craiova, achiziționat de la societatea anterior menționată, cu mențiunea că actul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la data de 19 iulie 2005.

În temeiul cererii formulate, s-a emis Certificatul de Urbanism nr.2028 din 08 iulie 2005, în care s-au menționat, printre altele, că terenul este în extravilan, că este teren arabil, iar suprafața terenului este de 62.821 mp.

Prin certificatul de urbanism s-au menționat că solicitarea de emitere a autorizației de construire va fi însoțită de următoarele documente:

➤ Proiectul de autorizare a executării lucrărilor de construcții;
-PAC,

➤ Fișele tehnice necesare emiterii Acordului U:

Avize și acorduri privind utilitățile urbane și infrastructura:

- alimentare cu apă – R.A.A.C.;
- alimentare cu energie electrică – S.C. ELECTRICA S.A.;
- gaze naturale – SC DISTRIGAZ SUD;
- salubritate – Serviciul Salubritate;
- telefonizare – ROMTELECOM;

Avize și acorduri privind:

- prevenirea și stingerea incendiilor
- protecția mediului;
- apărarea civilă;
- sănătatea populației;

➤ **Avizul de scoatere din circuitul agricol de la O.S.P.A. Dolj.**

➤ Avizele/acordurile specifice ale administrației publice centrale și/sau ale serviciilor descentralizate ale acestora;

➤ Alte avize/acorduri

- Titlul de proprietate
- Certificat de nomenclatură stradală;
- Referatele de verificare a proiectului la exigențele stabilite de proiectant;

➤ Studii de specialitate

Studiu geo-tehnic.

La data de 16 martie 2006, prin cererea înregistrată la nr.21463, SC P. S.A. a solicitat autorizația de construcție pentru Hypermarket P. pe terenul situat în municipiul Craiova, tarlăua 23, parcela 1, str.Calea Severinului.

În aceeași zi, în care a fost depusă cererea s-a emis Autorizația de construire cu nr.303 din 16 martie 2006, semnată de inculpatul A. S., de secretarul primăriei N. M. și de arhitectul șef.

Din actele de urmărire penală efectuate a rezultat că la data de 14 noiembrie 2005, SC P. S.A. a depus o primă cerere pentru emiterea autorizației de construire, cerere înregistrată sub nr.223061.

Solicitarea depusă de reprezentanții SC P. S.A. sub numărul anterior menționat a fost respinsă de funcționari din cadrul Primăriei municipiului Craiova, adresa fiind semnată de viceprimarul G. N., arhitect șef D. M. și referent E. L., cu următoarea motivare: „*Documentația ds. depusă într-un exemplar la Primăria municipiului Craiova, pentru obținerea Autorizației de construire, nu a obținut riza juridică favorabilă. Serviciul Juridic menționează că pentru amplasamentul propus există solicitare de reconstituire a*

dreptului de proprietate conform prevederilor Legii nr.247/2005.” O altă cerere a fost depusă sub nr.224138 din 18 noiembrie 2005 și a fost soluționată la data de 24 noiembrie 2005, fiind respinsă cu următoarea motivare:

„Documentația dvs. depusă pentru obținerea autorizației de construire, nu a obținut viza juridică favorabilă, întrucât există litigiu pe rol conform Certificat nr.2252/C/2005 eliberat de Judecătoria Craiova pentru dosar nr.17661/C/2005 și înregistrat la Primăria municipiului Craiova sub nr.225731/24.11.2005.”

La momentul depunerii cererii din 16 martie 2006, înregistrată sub nr.21463 privind autorizarea executării construirii Hypermarket-ului P. a fost anexată aceeași documentație depusă și la cererile anterioare, iar situația de fapt privind existența litigiului era neschimbată.

S-a arătat totodată că autorizația de construire a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art.56 din Ordinul nr.1430 din 26 august 2005, ce reglementează intrarea în legalitate și care precizează:

„(1) **Organul de control care a sancționat contravențional pentru fapta de a se executa lucrări de construcții fără autorizație sau cu încălcarea dispozițiilor acesteia, potrivit prevederilor art.28 alin (1) din Lege, pe lângă oprirea executării lucrărilor, are obligația de a dispune luarea a măsurilor necesare pentru încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației, sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație, într-un termen pe care îl va stabili prin procesul verbal.**

(2) **În vederea realizării prevederilor alin.(1), potrivit Legii, autoritatea administrației publice competente să emită autorizația de construire/desființare are obligația de a analiza modul în care construcția corespunde reglementărilor din documentațiile de urbanism aprobate pentru zona de amplasament, urmând să dispună, după caz, menținerea, respectiv desființarea construcțiilor realizate fără autorizație sau cu încălcarea prevederilor acesteia.**

(3) **În situația în care construcția realizată fără autorizație de construire întrunește condițiile urbanistice de integrare în cadrul construit preexistent, autoritatea administrației publice locale competente poate proceda la emiterea unei autorizații de construire în vederea intrării în legalitate, în coroborare cu luarea măsurilor legale care se impun, numai în baza concluziilor unui referat de expertiză tehnică pentru cerința esențială de calitate „rezistență mecanică și stabilitate” privind starea structurii de rezistență în stadiul fizic în care se află construcția, precum și pentru cerința esențială de calitate „securitatea la incendiu”.**

Primarul municipiului Craiova avea cunoștință de faptul că SC P. S.A. a construit fără autorizație de construire, întrucât a aplicat amenda de 100.000.000 lei, însă ulterior nu a mai dispus intrarea în legalitate omițând această situație în cazul Autorizației de construire emise sub nr.303/2006.

S-a stabilit că pe rolul instanțelor din județul Dolj existau mai multe litigii legate de terenul dobândit de SC P. S.A., de asemenea, existau cereri de restituire a acelui teren depuse inițial la Comisia locală de aplicare a Legii nr.18/1991 Craiova și

trimise ulterior spre competentă soluționare la Comisia locală de aplicare a Legii 18/1991 Ișalnița.

La subpunctul A al Autorizației de construire s-a menționat că Documentația tehnică PAC/PAD vizată spre neschimbare împreună cu avizele și acordurile obținute fac parte integrantă din autorizație cu toate că Planul Urbanistic Zonal privind trecerea din extravilan în intravilan a terenului situat în tarlăua 23 cu schimbarea din zonă agricolă în zonă cu destinația de servicii și comerț pentru supermarket P. a fost aprobat prin Hotărârea nr.416 din 31 octombrie 2006 a Consiliului Local al municipiului Craiova întrunit la aceeași dată.

Mai mult decât atât, deși prin Certificatul de Urbanism i s-a impus beneficiarului SC P. S.A. ca pentru obținerea autorizației de construire să depună Certificatul de Nomenclatură Stradală, acest lucru nu a fost realizat.

Societatea a depus o cerere de eliberare a unui asemenea certificat, cerere soluționată la 11 aprilie 2006, sub nr.28470.

În Autorizația de construire au fost efectuate mențiuni nereale și anume că aceasta ar cuprinde avizele și acordurile obținute, întrucât din verificările efectuate s-a stabilit că nu a fost obținut Avizul de scoatere din circuitul agricol, de la Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Dolj, al terenului, nu a fost obținut Certificatul de Nomenclatură Stradală, nu a fost întocmit Referatul de expertiză tehnică pentru lucrările de construcție începute anterior emiterii autorizației.

Mai mult decât atât, lucrările executate fără autorizație de construire au fost cuprinse la data de 27 martie 2006 într-un proces-verbal de recepție parțială întocmit în fals, proces-verbal semnat de administratorul SC P. S.A. – P. G., directorul S. C. și inspector șantier D. N., prin care s-a procedat la recepția stadiului fizic de lucrări la obiectivul hypermarket P. și anume, terminarea fundației și a stâlpilor de susținere conform documentației și Autorizației de construire nr.303 din 16 martie 2006, deși practic, aceste lucrări au fost executate fără autorizație, reprezentanți ai Primăriei municipiului Craiova întocmind proces-verbal de sancționare contravențională a SC P. S.A. (proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr.92/22 noiembrie 2005).

Autorizația de construire a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art.91 și următoarele din Legea nr.18/1991 republicată.

Inițial, primarul municipiului Craiova – A. S. a afirmat pentru o publicație în Craiova, în cursul anului 2005, următoarele: „*Cel care a cumpărat terenul de la S.C. «S. PENTRU R. F. C. SRL» este vorba de SCP. S.A., pot să garantez că nu va primi sub nici o formă autorizația de construcție necesară. Nu neg calitatea de cumpărător de bună credință a celor de la P., dar nu ne putem permite să încălcăm legea și, pe acel teren, Primăria nu poate acorda vreun aviz de construcție. Am fost înștiințați de către locuitorii localității Ișalnița să nu se emită nici un fel de autorizație de construcție, deoarece pentru aceleași suprafețe au fost făcute cereri de reconstituire a dreptului de proprietate*”.

S-a arătat că sumele plătite cu titlu de mită au fost evidențiate de către P. G. C. în evidența contabilă paralelă, respectiv pe înregistrările din Registrul de casă descoperite cu ocazia perchezițiilor informatice efectuate în dosarul penal nr.

97/P/2008 și Autorizației de percheziție emisă la 12 mai 2009, în dosarul nr. (...) al Tribunalului Argeș. În acea evidență au fost găsite menționate următoarele:

(...)

S-a arătat că, din traficul convorbirilor telefonice înregistrate în dosarul nr.97/P/2008 al DNA Pitești, precum și din traficul convorbirilor telefonice înregistrate în temeiul mandatelor de interceptare nr.003146 din 31 octombrie 2006 și nr.0098 din 12 ianuarie 2007, emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, înregistrări efectuate la solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rezultă că mențiunile efectuate în sistemele informatice sunt reale și se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză.

Astfel, la data de 09 noiembrie 2006, ora 09:50 a fost interceptată o convorbire telefonică între P. G. C. și P. G. care i-a cerut să-i facă rost de 10.000 euro pentru a fi remiși primarului municipiului Craiova.

La aceeași dată, contravaloarea în lei a celor 10.000 euro a fost menționată în Registrul de casă în cuantum de 35.050 RON (*fila 229 Anexa D Raport de constatare tehnico-științifică*).

Fiind audiat, la data de 01 februarie 2010, la sediul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești, martorul M. A., a precizat:

„În urmă cu circa trei ani de zile, am făcut o afirmație pe un post local de televiziune din Craiova cum că, pentru eliberarea autorizației de construcție a hypermarket-ului P. Craiova s-ar fi plătit suma de 20 de mii de dolari sau euro, informație pe care am aflat-o din anturajul persoanelor de la SCP. S.A. Pitești.”

Pentru dovedirea existenței indiciilor temeinice de săvârșire a infracțiunilor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală, DNA Pitești invocă mai multe convorbiri telefonice interceptate în temeiul mandatului nr.003146 din 31 octombrie 2006, emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție declasificat la data de 19 mai 2009 redate în cuprinsul referatului, declarațiile martorilor M. D., fost arhitect șef al Primăriei municipiului Craiova și L. E., persoana din cadrul Direcției de Urbanism desemnată pentru a verifica documentația aferentă autorizației de construire.

Se mai arată în cuprinsul referatului că, la sfârșitul lunii octombrie 2006, a fost deschis hypermarket-ul P., situat pe strada Prelungirea Severinului, în municipiul Craiova, cartier Craiovița Nouă, așa încât învinuitul P. G. C. era interesat ca mijloacele de transport ce aparțineau Regiei Autonome de Transport Craiova să-i transporte clienții la hypermarket-ul aparținând firmei SCP. S.A.

Persoane din conducerea hypermarket-ului, respectiv U. B. și S. D.-G. au luat inițial legătura cu reprezentanți ai regiei care le-au comunicat că nu o să introducă autobuze, ci numai tramvaiul deoarece nu au autobuze disponibile.

Practic discuțiile au fost purtate inițial cu primarul municipiului Craiova, A. S., care trebuia să intervină la funcționari din cadrul Regiei autonome, în vederea rezolvării acelei probleme.

Regia Autonomă de Transport se află în subordinea Consiliului local al municipiului Craiova. Prelungirea traseului pentru mijloacele de transport în comun aparținând regiei se aproba inițial la nivelul Comisiei pentru Sistemizarea

Circulației Rutiere din cadrul Primăriei municipiului Craiova, comisie al cărei președinte era inculpatul A. S..

La 08 noiembrie 2006, a fost interceptată o convorbire telefonică între P. G. C. și U. B., în care se discută despre problema transportului, iar la finalul discuției învinuitul P. G. C. s-a hotărât să se deplaseze personal la primarul municipiului Craiova pentru a rezolva problema cu transportul, motiv pentru care îi spune susnumitului: „**Mă duc eu pe la el, n-am încotro. Hai pa !**”.

Imediat, în cursul aceleiași zile, învinuitul P. G. C. l-a apelat pe inculpatul S. A., convorbire înregistrată la ora 14:05, din care reies indicii de încercare a mituirii inculpatului S.:

Dintr-o altă înregistrare între P. G. C. și U. B., a rezultat că primul se decide să se ducă personal la primar pentru a rezolva această problemă

În cursul aceleiași zile, a fost interceptată o convorbire telefonică între P. G. C. și P. G., primul cerându-i secundului să-i procure 10000 euro pentru a fi înmânați inculpatului S..

De asemenea, la ora 13:15, învinuitul P. G. C. l-a apelat telefonic pe inculpatul S. A., spunându-i că în jurul orei 13:40 va ajunge la primărie.

Ulterior întâlnirii cu inculpatul S. A., învinuitul P. G. C. l-a apelat pe numitul U. B., spunându-i că s-a întâlnit cu primarul municipiului Craiova, că a rezolvat problema, iar acesta să meargă a doua zi la primar pentru a discuta în concret despre transport iar în după-amiaza aceleiași zile, la ora 17:11, învinuitul P. G. C. l-a apelat pe celălalt acționar al firmei, P. I., spunându-i că s-a întâlnit cu inculpatul A. S. și că i-a dat suma de bani.

Suma de bani remisă cu titlu de mită a fost menționată în evidența paralelă, respectiv în Registrul de casă al SC P. S.A., cu mențiunea: „**comisioane primar Craiova - 35,050.00**”, la data de 09 noiembrie 2006 (**fila 229 Raport de constatare tehnico-științifică**), ce reprezintă echivalent în lei a 10.000 RON.

S-a mai arătat că, în data de 10 noiembrie 2006, U. B. îi relatează învinuitului P. că s-a întâlnit cu inculpatul A. S. și că s-a rezolvat problema transportului, în acest sens fiind exemplificate și convorbirile telefonice data de 13 noiembrie 2006, 14 noiembrie 2006, 26 noiembrie 2006.

S-a constatat că, din interceptările convorbirilor telefonice, rezultă clar influența și autoritatea avută de inculpat asupra conducerii Regiei Autonome de Transport Craiova, acesta susținând că practic, el i-a numit în funcție.

S-a menționat în referat că, cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la 02 martie 2010, la locuința inculpatului A. S., situată în Craiova, (...), în al doilea dormitor, pe partea stângă, pe dulapul de haine, a fost identificată o cutie de carton ce conținea mai multe pachete cu sume de bani în euro iar în urma numărării bancnotelor aflate în cutie, s-a stabilit că în aceasta se afla suma de **200.000 euro**.

De asemenea, au fost identificate mai multe documente privind dobândirea unor proprietăți imobiliare, însă până la această oră nu s-a procedat la desigilarea și inventarierea acestora.

Printre înscrisurile găsite cu ocazia percheziției domiciliare s-a găsit și un act autentic ce privea achiziționarea unei case de vacanțe în municipiul Constanța.

S-a concluzionat că bunurile menționate în declarația de avere cât și acelea care nu sunt menționate până la această dată, nu pot fi justificate cu veniturile realizate.

Din probele administrate în cauză ar fi reieșit că inculpatul S. A. direct sau indirect a primit bani și alte foloase care nu i se cuveneau în scopul de a nu-și îndeplini îndatoririle de serviciu sau de a face un act contrar acestor îndatoriri.

S-a apreciat de către procuror că sunt întrunite prevederile art.5 paragraful 1 lit.c din Convenția Europeană a Drepturilor Omului în sensul existenței acelor motive verosimile de a bănuși că inculpatul a comis o infracțiune care în jurisprudența CEDO (cazul FOX, CAMPBELL și HARTLEY contra Regatul Unit) au fost definite ca acele fapte și informații care ar indica unui observator obiectiv că persoana respectivă ar fi putut săvârși infracțiuni.

Totodată s-a reținut că inculpatul S. A. nu a recunoscut faptele comise, formulându-și o apărare bazată în totalitate pe negarea acestora, deși toate probele administrate în cauză (documente de evidență contabilă paralelă, găsite cu ocazia efectuării percheziției la SC P. S.A. – Biroul inculpatului P. G., datele financiar-contabile stocate pe un memory stick, ridicat din biroul acestuia, înscrisurile ridicate și interceptările unor convorbiri telefonice) stabilesc indubitabil săvârșirea acestora de către inculpat în împrejurările mai sus arătate.

S-a apreciat de către procuror că inculpatul încearcă să zădărnicească aflarea adevărului în mod direct și indirect prin influențarea martorilor audiați în cauză ori prin alterarea mijloacelor materiale de probă.

Astfel, după audierea martorului M. A. și după ce Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești a solicitat Primăriei municipiului Craiova documentația legată de obținerea autorizației de construire de către SC P. S.A., inculpatul A. S. a ieșit public în mass-media și a dat declarații agresive de natură a influența martorii.

Așa fiind, la data de 16 februarie 2010, inculpatul A. S. a precizat, pentru publicația P. S. următoarele:

„Nu-mi vine să cred ce face M.! S-a dus la DNA și m-a denunțat. Nu știu cu ce acum. Urmează să fie, probabil, chemat la audieri. Atunci voi afla. M. este incalificabil ca om. Mi-e scârbă de lucrurile pe care le face”.

Această declarație a fost preluată de majoritatea televiziunilor și presei scrise, atât de la nivel local, cât și la nivel național, dată fiind funcția deținută de inculpat, influența pe care o deține acesta în zonă, prerogativele pe care le are, acestea sunt de natură să influențeze martorii audiați în cauză.

La data de 26 februarie 2010 a fost reaudiat martorul M. D. care a precizat:

„A doua zi după ce am fost audiat la Serviciul Teritorial Pitești al Direcției Naționale Anticorupție, am fost contactat de primarul A. S. care m-a întrebat care sunt problemele de care au fost interesați anchetatorii, iar eu i-am spus că numai despre autorizația emisă pentru SC P. S.A. Pitești.

Fac precizarea că am fost chemat la Primăria municipiului Craiova pentru a discuta cele relatate anterior cu primarul A. S..”

În ce privește alterarea mijloacelor materiale de probă, s-a arătat că este indubitabil faptul că s-a încercat acest lucru, deoarece deși pe cererea cu nr.223061 din 14 noiembrie 2005 apar mențiuni legate de solicitări făcute în temeiul Legii nr.247/2005 sub semnătura consilierului juridic N. C., acestea au fost șterse, iar martora anterior menționată, fiind audiată, a precizat că nu este autorul acelor modificări.

De asemenea, la data de 17 februarie 2010, într-o conferință de presă, inculpatul S. A. a precizat, referindu-se la datoria de 100.000 euro pe care Clubul de fotbal patronat de M. A. o are față de bugetul local, că este dispus să achite împreună cu alte persoane această datorie, afirmând :”*Până la urmă o să plătesc eu, o să vorbesc cu mai mulți, facem o datorie să plătim redevența pentru concesiune*”, afirmațiile au fost preluate în mai multe publicații, printre care și G. DE S., un cotidian local.

În ceea ce privește existența pericolului pentru ordinea publică s-a arătat că acesta este evidențiat în cauză de frecvența actelor materiale privind infracțiunile de corupție pentru care este inculpat S. A., precum și multitudinea actelor materiale de rezonanță socială a faptelor grave de corupție în rândul celor ce lucrează în domeniul administrației publice, a celor ce investesc sub orice formă în cadrul societăților comerciale, dar și la nivelul întregii ordini sociale, într-un context în care imaginea societății românești este afectată de acuzații de corupție tot mai frecvente, așteptându-se la o reacție cât mai promptă și eficientă a organelor judiciare.

Totodată, pericolul pentru ordinea publică își găsește expresia și prin starea de neliniște, de sentimentul de insecuritate în rândul societății, generat de faptul că persoane bănuite de săvârșirea unor infracțiuni de o gravitate deosebită sunt cercetate în stare de libertate.

S-a apreciat că, cel puțin în vederea reducerii corupției din sectorul public, în condițiile existenței unui cadru legislativ menit a pune capăt fenomenelor de corupție, se impune a se acționa cu fermitate pentru a se evita recrudescența unui astfel de fenomen la nivelul întregii societăți, astfel încât corupția să devină un fenomen de masă.

De asemenea, pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal, măsura arestării preventive este justificată, fiind îndeplinite și sub acest aspect dispozițiile art.136 C.pr.pen.

Analizând actele și lucrările dosarului, în vederea soluționării propunerii de arestare preventivă a inculpatului, instanța reține următoarele:

La data de 04 noiembrie 2009, a fost începută urmărirea penală *in rem* în cauză sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped.de art.254 al.1 C.pen.rap.la art.5 al.1 și art.6 din Legea nr.78/2000 de către funcționari din cadrul Primăriei municipiului Craiova, județul Dolj.

La data de 01 martie 2010 a fost începută urmărirea penală față de A. S. sub aspectul săvârșirii infr. prev. și ped. de art. 254 al.2 C.pen. rap. la art.5 al.1, art.6 și art.7 al.1 din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art.41 al.2 C.pen., art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 rap. la art.289 C.pen. și art.291 C.pen., toate cu aplic. art.33 lit.a C.pen. iar la data de 02 martie 2010 a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru aceleași infracțiuni.

S-a reținut că, în mod repetat, în baza aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul S. A., primar al municipiului Craiova, ar fi primit cu titlu de mită, suma totală de 50.000 euro de la numitul P. G. C., acționar al SCP. S.A. Pitești pentru ca, în calitate de deținută, să emită, contrar dispozițiilor legale o autorizație de construire a unui hypermarket și să prelungească traseul autobuzelor aflate în proprietatea Regiei Autonome de Transport Craiova (regie aflată în subordinea Consiliului Local) până în parcarea Hypermarket-ului P., unitate de alimentație publică care a fost deschisă în acea perioadă în municipiul Craiova, județul Dolj, prelungirea traseului se impunea pentru a deservi clienții Hypermarket-ului P..

Instanța apreciază că, pentru a se dispune luarea măsurii arestării preventive a unei persoane trebuie să fie îndeplinite cumulativ cerințele art. 143 Cod procedură penală și să existe în mod corespunzător vreunul din cazurile prev. de art. 148 Cod procedură penală.

În ceea ce privește existența în cauză a probelor și indiciilor temeinice că inculpatul a săvârșit o infracțiune, se reține că, potrivit art. 68¹ c.proc.pen. sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală, a săvârșit fapta.

De asemenea, analizând temeiurile ce pot sta la baza privării de libertate a unei persoane, conform art 5 paragraful 1 lit c din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, o persoană poate fi privată de libertate atunci când există motive verosimile de a bănuși că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a se crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia

Plauzibilitatea bănușielilor pe care trebuie să se întemeieze o arestare este elementul esențial al protecției cuprinse în text împotriva unei privări arbitrare de libertate. Bănușielile presupun existența unor fapte sau informații de natură a convinge un observator obiectiv că persoana a putut comite infracțiunea pentru care se solicită arestarea.

Motivele verosimile la care fac referire dispozițiile art 5 paragraful 1 lit c din Convenție nu trebuie să aibă însă forța unor probe care ar justifica trimiterea în judecată ori condamnarea, fiind consacrată practica CEDO întemeiată pe aceste dispoziții, în sensul că nu se impune ca autoritatea care dispune arestarea să fi adunat probe suficiente pentru a formula o acuzare completă în momentul arestării sau pe timpul reținerii (CEDO cauza Murray c Regatului Unit).

În speța de față, plauzibilitatea bănușielilor - noțiune al cărei corespondent în legea română îl reprezintă cerința existenței indiciilor temeinice de săvârșire a unei infracțiuni - rezultă din mijloacele de probă administrate până în acest moment și

anume: mențiunile evidențiate în urma efectuării percheziției informatice efectuate în dosarul penal nr.97/P/2008, mențiuni ce reprezentau o evidență contabilă paralelă și consemnau sumele plătite cu titlu de mită, astfel:

(...)

De altfel, învinuitul P. G. C. ținea o evidență strictă a tuturor sumelor plătite diverselor persoane cu titlu de mită, situație întâlnită și în celelalte cauze instrumentate de DNA Pitești în legătură cu activitatea infracțională a acestuia.

Mențiunile ce apar pe această evidență paralelă coroborate cu interceptarea unor convorbiri telefonice din data de 09 noiembrie 2006, în temeiul mandatului nr.003146 din 31 octombrie 2006, emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție declasificat la data de 19 mai 2009, au condus la identificarea unor indicii cu privire la derularea unor operațiuni de corupere a Primarului Municipiului Craiova în vederea emiterii, în alte condiții decât cele prev. de Legea 50/1991, a autorizației de construire cu nr 303 din data de 16.03.2006.

Astfel, numitul P. G. C. a avut o discuție telefonică cu martorul M. A. din care reiese faptul că a remis cu titlu de mită suma de aproximativ 70.000 euro în vederea obținerii autorizației de construire pentru hypermarketul P. din Craiova. Deși expresiile folosite de interlocutori nu sunt explicite, dat fiind mijlocul de comunicare ales, cât și suspiciunea asupra posibilității ascultării convorbirilor, apreciem că, în contextul în care au fost rostite, (pe fondul discuțiilor legate de situația juridică a terenului achiziționat de P. de la M.), este vorba despre derularea unor activități de corupere a primarului S. direct sau prin persoane interpuse, în scopul emiterii autorizației de construire pentru societatea administrată de P. G., în conținutul convorbirilor făcându-se referire în mod constant la numele acestuia,

(...)

De altfel, cunoscând probabil de la învinuitul P. modul în care acesta a obținut autorizația de construire, martorul M. a precizat în declarația sa „În urmă cu circa trei ani de zile, am făcut o afirmație pe un post local de televiziune din Craiova cum că, pentru eliberarea autorizației de construcție a hypermarket-ului P. Craiova s-ar fi plătit suma de 20 de mii de dolari sau euro, informație pe care am aflat-o din anturajul persoanelor de la SC P. S.A. Pitești.”

Așa cum s-a constatat pe parcursul cercetărilor, în luna noiembrie a anului 2005, SC P. SA a mai formulat două cereri pentru emiterea autorizației de construire, cereri ce au fost respinse de funcționari din cadrul Primăriei municipiului Craiova, cu motivarea că, pentru amplasamentul propus există solicitare de reconstituire a dreptului de proprietate conform prevederilor Legii nr.247/2005. există litigiu pe rol conform Certificat nr.2252/C/2005 eliberat de Judecătoria Craiova pentru dosar nr.17661/C/2005 și înregistrat la Primăria municipiului Craiova sub nr.225731/24.11.2005.

Un alt indiciu care convinge asupra existenței operațiunilor de corupere la care a participat în calitate de corupător învinuitul P. G. C. și în calitate de subiect activ al infracțiunii de luare de mită, inculpatul S., îl constituie împrejurarea că, la data de 16.03.2006 exact în ziua în care a fost depusă cererea pentru emiterea autorizației de construire s-a și dispus eliberarea acesteia deși a fost anexată cererii

aceeași documentație depusă și la cererile anterioare, iar situația de fapt privind existența litigiului era neschimbată.

În mod cert inculpatul cunoștea situația juridică a terenului pe care urma să se construiască din moment ce a afirmat pentru o publicație în Craiova, în cursul anului 2005, următoarele: „*Cel care a cumpărat terenul de la S.C. «S. PENTRU R. F. C. SRL» este vorba de SC P. S.A., pot să garantez că nu va primi sub nici o formă autorizația de construcție necesară. Nu neg calitatea de cumpărător de bună credință a celor de la P., dar nu ne putem permite să încălcăm legea și, pe acel teren, Primăria nu poate acorda vreun aviz de construcție. Am fost înștiințați de către locuitorii localității Ișalnița să nu se emită nici un fel de autorizație de construcție, deoarece pentru aceleași suprafețe au fost făcute cereri de reconstituire a dreptului de proprietate*”.

Reținem că în cuprinsul autorizației de construire au fost efectuate mențiuni nereale și anume că aceasta ar cuprinde avizele și acordurile obținute, în condițiile în care, în urma verificărilor efectuate de organul de urmărire penală a rezultat că nu a fost obținut Avizul de scoatere din circuitul agricol, de la Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Dolj, al terenului, nu a fost obținut Certificatul de Nomenclatură Stradală, nu a fost întocmit Referatul de expertiză tehnică pentru lucrările de construcție începute anterior emiterii autorizației.

Cu privire la acest ultim aspect este de menționat că s-a dispus amendarea contravențională a SC P. SA însă ulterior, deși cunoștea această situație, inculpatul nu a mai dispus intrarea în legalitate omițând această situație în cazul Autorizației de construire emise sub nr.303/2006.

Totodată din verificările efectuate, s-a stabilit că la momentul emiterii autorizației nr 303/16.03.2006 pe rolul instanțelor din județul Dolj existau mai multe litigii legate de terenul dobândit de SC P. S.A., de asemenea, existau cereri de restituire a aceluși teren depuse inițial la Comisia locală de aplicare a Legii nr.18/1991 Craiova și trimise ulterior spre competență soluționare la Comisia locală de aplicare a Legii 18/1991 Ișalnița.

Relevantă pentru modul în care s-a emis chiar în aceeași zi autorizația de construcție este declarația martorei L. E., persoana din cadrul Direcției de Urbanism desemnată pentru a verifica documentația aferentă autorizației de construire care, cu ocazia audierii din data de 26 februarie 2010, a precizat: că, în mod cert, asupra sa s-au exercitat presiuni pentru redactarea autorizației de construire, iar acestea puteau fi exercitate fie de arhitectul șef, fie de la secretarul primăriei, fie primarul municipiului Craiova.

Toate aceste aspecte evidențiază faptul de necontestat că emiterea autorizației s-a făcut cu încălcarea flagrantă a disp art 2 și 7 din Legea 50/1991 și a disp Legii 18/1991.

Tot de necontestat este faptul că răspunderea pentru emiterea autorizației aparține primarului, așa cum reiese din lecturarea dispozițiilor art 7 alin 13 din Legea 50/1991 potrivit cărora autorizația de construire se semnează de primar, secretar și arhitectul șef etc, responsabilitatea emiterii autorizațiilor revenind semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii. De asemenea, potrivit disp

art.63 alin 5 lit g primarul emite avizele, acordurile și autorizațiile date în competența sa prin lege și alte acte normative.

Nu se poate susține că inculpatul, persoană care deținea funcția de primar încă din anul 2004 și care anterior ocupase și alte funcții în cadrul aparatului administrației publice locale, nu cunoștea dispozițiile legii administrației publice locale și a celei privind disciplina în construcții.

Față de cele mai sus expuse apreciem că, motivat de primirea unor sume de bani de la P. G., inculpatul a încălcat în mod deliberat atribuțiile sale de serviciu, prin emiterea autorizației de construire nr. 303/16.03.2006, cu încălcarea disp legii 50/1991 și a Legii nr 18/1991.

În ceea ce privește infracțiune de fals intelectual, s-a susținut de către apărătorul inculpatului că, în speța de față nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Apreciem însă că o astfel de susținere este eronată deoarece, semnarea autorizației de construire conferă veridicitate celor consemnate în cuprinsul autorizației, iar ceea ce atribuie efecte juridice acesteia este tocmai semnătura persoanelor indicate în dispozițiile Legii 50/1991, neexecutarea acesteia lipsind actul administrativ de producerea acestor efecte.

În ceea ce privește al doilea act material ce intră în conținutul infracțiunii de luare de mită în formă continuată, în referatul ce însoțește propunerea de arestare preventivă s-a arătat că, 09 noiembrie 2006, numitul P. G. C., acționar principal al S.C. P. S.A. Pitești, s-a deplasat personal în municipiul Craiova, județul Dolj, unde s-a întâlnit cu primarul municipiului Craiova - S. A., căruia i-a remis, la sediul primăriei, suma de 10.000 euro, cu scopul, ca acesta din urmă, să nu-și îndeplinească în mod corespunzător atribuțiile de serviciu, să-și exercite autoritatea asupra membrilor Comisiei de Sistematizare a Circulației Rutiere și Pietonale a municipiului Craiova, județul Dolj, în care avea calitatea de președinte, în vederea aprobării cererii Regiei Autonome de Transport Craiova care solicita acordul de prelungire a traseului nr. 13 (autobuz) până în zona unde era amplasat Hypermarket P. Craiova și înființarea unor perechi de stații pe acest traseu.

S-a mai arătat că, la data de 21 noiembrie 2006, Comisia de Sistematizare a Circulației Rutiere și Pietonale a municipiului Craiova, județul Dolj, a emis Hotărârea nr. 12/2006, prin care, la punctul nr. 22, a aprobat cererea Regiei Autonome de Transport Craiova de prelungire a traseului nr. 13 până la Hypermarket P. Craiova.

Autobuzele Regiei Autonome de Transport au prestat servicii pentru S.C. P. S.A în perioada 24 noiembrie 2006 – 05 martie 2007.

Apreciem că și cu privire la această activitate infracțională există indicii temeinice de săvârșire, ce reies din mențiunile ce se regăsesc în contabilitatea paralelă și interceptările unor convorbiri telefonice.

Astfel, la data de 09 noiembrie 2006, ora 09:50 a fost interceptată o convorbire telefonică între P. G. C. și P. G., în cuprinsul căreia primul îi cere secundului să-i facă rost de 10.000 euro pentru a fi remiși primarului municipiului Craiova

(...)

În cauză au fost redade și alte convorbiri telefonice purtate ulterior abordării inculpatului S. de către P. G., din zilele de 10, 13, 14, 26 noiembrie ce se regăsesc în volumele de up și care confirmă reușita operațiunii de mituire precum și rezultatul pozitiv al acesteia și anume adoptarea la data de 21 noiembrie 2006, de către Comisia de Sistematizare a Circulației Rutiere și Pietonale a municipiului Craiova, județul Dolj, al cărei președinte era chiar inculpatul S., a Hotărârii nr. 12/2006, prin care, la punctul nr. 22, a aprobat cererea Regiei Autonome de Transport Craiova de prelungire a traseului nr. 13 până la Hypermarket P. Craiova.

Autobuzele Regiei Autonome de Transport au prestat servicii pentru S.C. P. S.A în perioada 24 noiembrie 2006 – 05 martie 2007.

Din coroborarea acestor convorbiri telefonice cu mențiunile efectuate în evidența paralelă -comisioane primar Craiova – 35,050.00”, la data de 09 noiembrie 2006 (*fila 229 Raport de constatare tehnico-științifică*), ce reprezintă echivalent în lei a 10.000 RON, se desprinde cu certitudine concluzia că inculpatul, în schimbul sumei de 10.000 euro a favorizat, în calitate de președinte al Comisiei pentru Sistematizarea Circulației Rutiere din cadrul Primăriei municipiului Craiova și prin influențarea conducerii Regiei Autonome de Transport Craiova, obținerea de către SCP. SA a prelungirii traseului nr. 13 până la Hypermarket P. Craiova.

Deși inculpatul S. a negat că ar fi primit vreo sumă de bani de la învinuitul P. G. din interceptările expuse mai sus și mențiunile existente în contabilitatea paralelă rezultă tocmai contrariul.

În lumina celor mai sus expuse apreciem că în cauză există indicii temeinice care conduc la presupunerea rezonabilă că inculpatul S. a primit în repetate rânduri de la P. C., suma totală de 50.000 euro în vederea rezolvării pe alte căi decât cele legale a cererii privind emiterea autorizației de construire și a celei de prelungire a traseului liniei de autobuz până la hypermarketul P. din Craiova, în beneficiul acestei societăți.

Deși inculpatul a negat participarea la faptele pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, considerând aceste fapte ca imposibile sau acțiuni abuzive apreciem că, convorbirile telefonice și evidențele informatice paralele reliefează interesul constant în derularea operațiunilor de corupție pentru care a ajuns să fie cercetat penal.

Deși s-a susținut de către apărătorul inculpatului că nu există dovezi certe de comitere a unei infracțiuni, condiție față de care nu se poate dispune arestarea preventivă, apreciem, față de cele mai sus expuse, că aceste susțineri nu au un corespondent legal și nici o baza argumentativă serioasă.

În ceea ce privește ineficiența probelor administrate înainte de începerea urmăririi penale *in personam* față de inculpatul S., aspect invocat de apărătorul inculpatului cu referire la considerentele deciziei Curții Constituționale invocate în cauză, apreciem că, atâta vreme cât Curtea nu s-a pronunțat în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate cu privire la articolele de lege supuse controlului

instanței de contencios constituțional , tribunalul nu este legat de cele cuprinse în motivarea respectivei decizii.

Reținem totodată că, convorbirile telefonice au fost interceptate în prezenta cauză în baza unor autorizații de interceptare valabile, date de judecător și chiar dacă acestea l-au vizat numai pe P. G., pot fi folosite și în prezenta cauză, conform disp art..91/2 alin 5 Cod pr pen.

De asemenea perchezițiile în sistem informatic și cele domiciliare au fost efectuate în baza autorizațiilor date de judecător.

În ceea ce privește efectuarea urmăririi penale de către un organ de cercetare necompetent din punct de vedere teritorial apreciem că, față de disp art.30 lit c Cod pr pen competența aparține DNA Pitești deoarece în cauză, unul din învinuiți, cercetat pentru infracțiunea corelativă de dare de mită, locuiește în mun. Pitești.

Față de cele mai sus expuse, instanța apreciază că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 143 c.proc.pen., dar și cele prev. de art. 5 paragraful 1, lit.c din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul existenței acelor motive verosimile de a bănui că inculpații au comis o infracțiune, care în jurisprudența CEDO (cazul Fox, Campbell și Hartley c. Regatul Unit) au fost definite ca acele fapte și informații care ar indica unui observator obiectiv că persoana respectivă ar fi putut săvârși infracțiunea.

Apreciem că în speța de față nu sunt indicii de săvârșire de către inculpat a infracțiunii de uz de fals, în condițiile în care nu rezultă din ansamblul materialului probator că inculpatul a folosit în vreun fel autorizația de construire emisă cu încălcarea dispozițiilor legale în materie.

În ceea ce privește incidența în cauză a dispozițiilor art. 148 lit.b, c.proc..pen, tribunalul reține că declarațiile de presă date de inculpat ulterior audierii de către DNA a martorului M. și a solicitării de la Primăria Craiova a documentației referitoare la emiterea autorizației de construire din data de 3.03.2006, pot fi asimilate unor presiuni indirecte exercitate asupra persoanelor care urmează a fi audiate în prezenta cauză, inclusiv a celor implicate sub orice formă în procesul emiterii autorizației de construire.

Apreciem totodată că, însăși poziția pe care o ocupă inculpatul în cadrul primăriei este de natură a influența declarațiile pe care urmează să le dea în fața anchetatorilor persoanele din cadrul acestei instituții.

În acest sens sunt relevante declarațiile martorului M. D. care a precizat următoarele:

„A doua zi după ce am fost audiat la Serviciul Teritorial Pitești al Direcției Naționale Anticorupție , am fost contactat de primarul A. S. care m-a întrebat care sunt problemele de care au fost interesați anchetatorii, iar eu i-am spus că numai despre autorizația emisă pentru SC P. S.A. Pitești.

Fac precizarea că am fost chemat la Primăria municipiului Craiova pentru a discuta cele relatate anterior cu primarul A. S..”

De asemenea, instanța consideră că disponibilitatea manifestată de inculpat în sensul achitării datoriei de 100.000 euro pe care Clubul de fotbal patronat de M. A. o are față de bugetul local, și folosirii cu titlu gratuit de către acest club a

stadionului Ion Oblemenco reprezintă încercări de a influența poziția martorului M., în condițiile în care, anterior demarării cercetărilor în cauza de față între acesta și inculpat exista o stare conflictuală de notorietate.

În ce privește alterarea mijloacelor materiale de probă, din cercetările efectuate a reieșit că s-a încercat acest lucru, deoarece, deși pe cererea cu nr.223061 din 14 noiembrie 2005 apar mențiuni legate de solicitări făcute în temeiul Legii nr.247/2005 sub semnătura consilierului juridic N. C., acestea au fost șterse, iar martora anterior menționată, fiind audiată, a precizat că nu este autorul acelor modificări.

Sub aspectul disp art 148 litt f Cod pr pen, măsura arestării preventive poate fi dispusă dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

Prima condiție este îndeplinită, întrucât, faptele pentru care este cercetat inculpatul sunt sancționate de lege cu închisoare mai mare de 4 ani.

În ceea ce privește condiția pericolului concret pentru ordinea publică instanța reține următoarele:

Dreptul la libertate și la siguranță, consacrat de art.5 din CEDO, este un drept inalienabil, reprezentând unul dintre cele mai importante drepturi consacrate de Convenție, dar nu este mai puțin adevărat că, în circumstanțe excepționale, prin gravitatea lor deosebită și prin reacția publicului la săvârșirea lor, anumite infracțiuni pot să suscite o tulburare socială de natură să justifice detenția înainte de proces, cel puțin pentru un anumit timp (așa cum a statuat CEDO în cauza Letellier c. Franței).

Este adevărat că odată cu trecerea timpului, așa cum a invocat inculpatul prin apărător, se poate estompa pericolul concret pentru ordinea publică, însă apreciem că în cauză, acest pericol a apărut în momentul în care faptele au fost aduse în mod efectiv la cunoștința publicului respectiv în anul 2010 și nu la data săvârșirii lor.

Dispozițiile art 136 alin 8 Cod pr pen prevăd că alegerea măsurii ce urmează a fi luată se face ținându-se seama de scopul acesteia, de gradul de pericol social al infracțiunii, de sănătatea, vârsta, antecedentele și alte situații privind persoana față de care se ia măsura instanța va avea în vedere .

Pomind de la aceste prevederi legale reținem că inculpatul este cercetat pentru fapte de corupție care, în opinia instanței, au o mare gravitate, dată fiind repetabilitatea acestora, numărul mare de persoane care s-au dovedit a fi implicate în această cauză, aspecte ce sunt de natură a periclita ordinea publică în contextul socio-economic actual și poate da un exemplu negativ celor care se apropie de acest fenomen. Astfel, indivizii ar putea fi tentați să depășească orice problemă cu care se confruntă prin oferirea unor favoruri unor funcționari coruptibili iar aceștia din urmă, prevalându-se de interpretarea în mod subiectiv a procedurilor pentru emiterea autorizațiilor, avizelor etc pot da curs unor cereri vădit nefondate și nelegale formulate de aceștia, deseori în detrimentul altor persoane care nu au recurs la astfel de procedee ilegale.

Faptele presupus a fi săvârșite de către inculpatul S. duc la diminuarea prestigiului de care ar trebui să se bucure autoritățile publice, determinând totodată lipsa de încredere a cetățenilor față de persoanele care exercită funcții publice de natură administrativă.

Constatăm că în speța de față, contrar atribuțiilor prev de art 61 alin 2 din Legea nr 215/2001, conform cărora primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, decretelor Președintelui României etc, inculpatul s-a folosit de funcția pe care o deține în scopul obținerii unor avantaje materiale pe căi ilicite.

Apreciem că în acest context măsura preventivă împotriva persoanelor față de care sunt indicii rezonabile că au comis infracțiuni de corupție, trebuie să reflecte și mesajul social transmis prin intermediul justiției, deoarece corupția necesită un mesaj de descurajare mai ales dacă avem în vedere că societatea românească contemporană a suportat și suportă impactul deosebit de grav al corupției.

Faptele reținute în sarcina acestui inculpat, cu privire la care există indicii temeinice de săvârșire, constituie, în opinia noastră veritabile sfidări la adresa ordinii de drept., care impun o ripostă pe măsură din partea organelor judiciare.

Pericolul social concret pe care l-ar reprezenta lăsarea în libertate a inculpatului este determinat totodată de realitatea socială care ne înconjoară, de ecoul unor asemenea fapte în rândul societății civile.

La ora actuală, când predomină corupția ca fenomen de pericol social major care împiedică activitatea normală a instituțiilor statului, faptele de corupere a unui funcționar public cu atribuții de control prezintă o mare gravitate și nu pot beneficia de un tratament blând.

Totodată, nu este de neglijat nemulțumirea pe care ar crea-o lăsarea în libertate a inculpatului în rândul celor față de care s-a luat deja o astfel de măsură preventivă chiar și pentru fapte de o gravitate mai redusă, ceea ce ar compromite ideea de dreptate, de combatere a fenomenului infracțional.

Deși inculpatul nu posedă antecedente penale, provine din familie organizată, este bine orientat din punct de vedere socio-profesional, are o stare de sănătate precară, iar măsura arestării preventive reprezintă cea mai drastică măsură procesuală, ce presupune privarea de libertate a persoanei și reprezintă o excepție de la regula de bază a desfășurării procesului penal în stare de libertate a inculpatului, instanța apreciază, față de cele mai sus expuse că, în acest moment procesual, se impune luarea măsurii arestării preventive față de inculpat și nu este oportună aplicarea unei alte măsuri restrictive de drepturi așa cum au solicitat apărătorii inculpatului.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul va admite propunerea formulată de MINISTERUL PUBLIC -PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE - Serviciul Teritorial Pitești.

În baza art. 149¹ alin. 10 Cod procedură penală raportat la art. 148 lit.b, f Cod procedură penală, va dispune arestarea preventivă a inculpatului S. A. pe o

perioadă de 29 zile, începând cu data de 3 martie 2010 și până la data de 31 martie 2010 inclusiv, iar în baza ar. 151 Cod procedură penală va emite mandatul de arestare preventivă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite propunerea MINISTERULUI PUBLIC - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Pitești.

În baza art. 149/1 alin. 10 C.p.p. rap. la art. 148 lit. b și f C.p.p dispune arestarea preventivă a inculpatului S. A. , fiul (...), născut la data de (...) în com. (...), domiciliat în mun. (...), în prezent aflat în Arestul IPJ Argeș, pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 03.03.2010 până la data de 31.03.2010 , inclusiv.

Cu recurs în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică, azi 03 martie 2010, la Tribunalul Argeș-Secția Penală .

**Președinte,
(...)**

**Grefier,
(...)**

NOTĂ:

Coform dispozițiilor art. 12 alin. 1 lit. d), e), f) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, au fost înlăturate din conținutul încheierii date și informații la care fac referire dispozițiile arătate mai sus.